

**[Indenrigsministeren.]**

partement under Anvendelse af det Landøkonomiske Driftsbureaus Regnskabsopgørelse for de regnskabsførende Brug for det sidst forløbne Regnskabsaar, henført til Kalenderaaret under Hensyntagen til Prisforholdene i Kalenderaaret. Tilskuddet skal aldrig kunne udgøre mere end 20 Mill. Kr., som det vil udgøre for det kommende Finansaar. Det Tilskud, der saaledes i det enkelte Aar maatte blive ydet, fordeles mellem Amterne, saadan som det er bestemt i § 30, 1ste Stykke, i Forhold til den Grundskyld, der vilde blive udskrevet i de enkelte Amter, efter de her i Forslaget foreslaaede Regler, dersom et Beløb skulde udskrives, der svarede til Gennemsnittet af vedkommende Amtskommunes Udskrivning i de 3 Regnskabsaar 1930—31, 1931—32 og 1932—33.

I § 30, sidste Stykke, bestemmes det endelig, at hvis Tilskuddet under stigende Konjunkturer maatte helt bortfalde, skal Amtsraadene være berettigede til at bestemme, at den Del af Amtsfondens Forødheder, der overstiger det i Skatteaaret 1929—30 i den paagældende Amtskommune i alt udskrevne Skattebeløb, lignes direkte paa de af Amtsraads Kredens Beboere, hvem der er paalignet Indkomstskat til Staten i Henhold til Statskatte-loven, og saaledes at denne Ligning foregaar ved en forholdsvis Forhøjelse af de paagældende Indkomstskattebeløb.

Endelig bestemmes i den nye Paragraf 32, at i de Aar, Tilskuddet i Henhold til disse Regler maatte blive ydet, tilvejebringes Midlerne hertil ved forholdsvis at forhøje de Indkomstskattebeløb, der udkommer ved Paaligningen af Indkomstkatten til Staten i Henhold til Statsindkomstskatte-loven. Det vil altsaa sige, at dette Tillæg til Indkomstskatteloven bevæger sig automatisk op eller ned, efter som Tilskuddet i Henhold til Konjunkturerne gaar op eller ned, dog at det aldrig vil kunne udgøre mere end 20 Mill. Kr. aarlig. Altsaa, naar Konjunkturerne bedres, nedsættes det aarlige Tilskud, medens det derimod, naar Konjunkturerne daler, stiger med et tilsvarende Beløb.

Jeg skal, idet jeg i øvrigt henviser til de udførlige Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

**Formanden:** Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets ærede Medlemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

*Æneste Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaet fra 1. April 1933 til 31. Marts 1934.*

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget findes i Tillæg C. Sp. 1169). Udvalgets Erklæring findes i Tillæg B. Sp. 1491).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

**Formanden:** Til Behandlingen af denne Sag i dette Møde udkræves Tingets Samtykke. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Udvalgets Indstilling sættes til Forhandling.

**Ordføreren (Olufson):** Landstinget har vedtaget Finansloven i en Skikkelse, der er forskellig fra den, i hvilken vi vedtog den her forleden Dag, idet man har slettet de Nedsættelser, som man fra Folketingets Flertals Side havde ment burde finde Sted paa de private Skolers Budget. Det forekommer mig, at Partiet Venstre her er kommet ind i en noget underlig Stilling. I Fjor stemte dette Parti for en Finanslov, hvori der blev ydet betydelig mindre til Privatskolerne end efter Lovforslaget, som det var vedtaget i Folketinget. Vi skabte i Fjor en Lighed mellem Privatskolerne og Statskolerne for derigennem at konstatere, at det ikke drejede sig om noget principielt, men derimod kun om en almindelig Spareforanstaltning, idet man samtidig med, at man nedsatte Tilskuddet til de private Skoler, forhøjede Skolepengene til de offentlige Skoler. Men nu sker der det ved Landstingets Affattelse, at man vel har ændret Tilskuddene til de private Skoler saadan, at de er bragt ind paa Lovens Grund, men derimod har man ikke ændret Tekstanmærkningen under § 24 II. B., hvorefter Skolepengene til de offentlige Skoler forhøjes. Denne Tekstanmærkning lader man staa. Det viser, at man ikke har villet tage saglige og heller ikke principielle Hensyn, thi hvis det var saadan, som det er hævdet, at Grunden var, at Folketinget havde lovgivet paa Finansloven, skulde man have slettet alle de Ting paa den Konto, hvorved Folketinget havde lovgivet paa Finansloven.

Men ogsaa paa andre Steder kommer Bestemmelserne i Strid med denne Paa-